

BU BEDENİN İZİNİ SÜRMEK: TRANSSEKSÜELLİK¹, FARMAKOLOJİ VE KAPİTALİZM²

Michelle O'Brien

Çeviren: Seda Saluk

Yazar Michelle O'Brien "Bu Bedenin İzini Sürmek" makalesini ilk defa kaleme aldığı Amerika Birleşik Devletleri'nin Philadelphia şehrinde bulunan, HIV ile yaşayan kişilere hizmet veren bir kurumda çalışan bağımsız bir araştırmacıydı. Metnin ilk hali Bryn Mawr Üniversitesi'nde 2003 yılında yapılan bir konuşmaydı. O'Brien daha sonra bu metni kişisel internet sitesinde yayımladı. İlerleyen yıllarda arkadaşlar arasında elektronik posta yoluyla dolaşıma giren bu metin, 2000'lerin sonunda trans kuramcılar ve aktivistler arasında "kült" statüsüne ulaştı. Yazar, makalede kendi dişileştirme hormonu kullanımı hikâyesinden sentetik östrojen üreten, pazarlayan ve dağıtan ilaç şirketlerine; translara yönelik sağlık hizmetlerini kapsam dışı tutan sağlık sigortası şirketlerinden ilaç dağıtımını düzenleyen devlet kurumlarına ve hatta Meksika veya Kanada'da ilaç satın almayı ABD'dekinden daha "uygun fiyatlı" hale getiren ulusötesi serbest ticaret anlaşmalarına uzanan bir meta zincirinin izini sürüyor. Aynı ilaç şirketlerinin, HIV enfeksiyonu oranlarının yüksek olduğu ülkelerde düşük maliyetli HIV ilaçlarının üretimini önlemek için uğraştıklarına dikkat çeken O'Brien, son olarak derialtı iğnelerin dolaşımının ve düzenlenmesinin izini sürüyor. Bu iğneler, translar için özgürleştirici birer bedensel dönüşümün araçlarıken uyuşturuculara karşı başarısız bir "savaş" açmış olan hükümetler için yasadışı ve suç unsuru haline getirilmiş birer "teçhizatlar." Bütün bu bağlantılar zinciri, trans kişileri küresel kapitalizmin çelişkili mantığı içine yerleştiriyordu. Tam da küresel jeopolitikaya yönelik direniş Dünya Ticaret Örgütü'nden ABD'nin "terörle mücadele" siyasetine doğru kayarken ve dünyadaki HIV pozitif nüfus içerisinde bulunan yoksul çoğunluğun HIV tedavisinde kullanılan ilaçlara erişim mücadelesi devam ederken, "Bu Bedenin İzini Sürmek" makalesi, küreselleşme karşıtı hareket için bir trans manifesto rolü üstlenmişti. Makale, mademki özgürlüğümüz için muhtaç olduğumuz yapılar aynı zamanda kontrol altında tutmak maksadıyla bizleri hedef alıyorlarsa bu durumda bizim sorumluluklarımız neler diye soruyor.

Giriş: Anlatmak için Burada Olduğum Hikâye

Her sabah uyandığımda, beş miligramlık bir Finasteride dozu olan tek bir Proscar hapı yutuyorum.

İki haftada bir kendime bir miligramlık sentetik bir hormon olan Delestrogen iğnesi yapıyorum. Bütün bu ilaçların vücuduma etkilerinden hoşlanıyorum. Bu ilaçları alıyorum çünkü vücudum, hatırlayabildiğim kadarıyla, asla tam olarak yerine oturmuyor. Bu ilaçların da kendimi bulmama, kendim olmama ve kendim gibi yaşamama yardımcı olacağına inanıyorum.

Zaman içerisinde, bu yerine oturmama, hissettiğimle insanların gördükleri arasındaki bu uyumsuzluk hakkında bir hikâye geliştirdim. Bu hikâye, ilaçları kullanmak istediğimi, göğüs büyütme ve ilaçların diğer etkilerini deneyimlemek istediğimi anlamama yardımcı oldu. Başka yerlerde karşılaştığım, tanıştığım diğer insanların da kendileri hakkında anlattıkları bir hikâye bu. Trans olmakla ilgili bir hikâye.

Ama bugün konuşmak istediğim şey tam olarak cinsiyetimin hikâyesi değil. Bunun yerine, bu ilaçlar hakkında bir hikâye anlatmak istiyorum. Onların bedenimi bu dünyada nasıl konumlandıkları hakkında bir hikâye. Vücudumun ulusötesi sermaye yapılarına, ilaç sektörüne ve ABD imparatorluğunun devlet otoritesine nasıl uyum sağladığının izini sürmek istiyorum. Bir yandan bu ilaçlar aracılığıyla nasıl bir konuma yerleştirildiğim, diğer yandan benim kendimi ırk ve sınıf mücadelelerinin içerisine nasıl yerleştirdiğimin izini sürmek. Teknolojiyle, tıpla ve dünyayı saran güç, tahakküm ve direniş oyunuyla nasıl ilişki kurduğum üzerine konuşmak istiyorum.

Bunu yaparken, bir beden olarak, cinsiyetlendirilmiş ve ırksallaştırılmış bir beden olarak şu anda, bu dünyada yaşamının ne anlama gelebileceğini anlamaya biraz daha yaklaşmak istiyorum. Hepimiz, kendimizce, pek mutlu olmadığımız şeylerin bir parçası olmaktan dolayı zorluk çekiyoruz. Sermayenin hükümlerine direnişim de onunla suç ortaklığım da hayatımın her alanında gerçekleşiyor. İlaçlardan ve bu ilaçların beni bu dünyada nasıl konumlandıklarından bahsederken, belki sizin de kendiniz hakkında da bir şeyler bulabileceğiniz bir hikâye anlatacağım.

Hormonlar İçin Ödeme Yapmak

Yaşadığım yerin sunduğu en iyi sağlık sigortası planlarından birine sahip olmama rağmen, iki ilacımı da cebimden ödüyorum. Bu alışılmadık bir durum değil. Translara yönelik sağlık hizmetleri, benimki de dahil olmak üzere pek çok sigorta planının kapsamı dışında tutuluyor. Bunun sonucunda, gelirimden yaklaşık üçte birini temel reçetelerimin maliyetini karşılamak için harcıyorum. Sağlık sigortamı, hormon doktorumdan aldığım randevuları karşılayacak şekilde yaptırmayı başardım, ancak bunun tek nedeni, doktorumun durumumu “tanımlanmamış bir endokrin bozukluğu” olarak nitelendirerek translığımı ifade etmekten dikkatli bir şekilde kaçınması.

Sigortasız olan veya devlet tarafından finanse edilen bir tıbbi yardım programında olan yoksul trans kişiler için, translara yönelik sağlık hizmetlerinin sigorta kapsamına alınmaması, bir doktor gözetiminde geçiş yapmayı ulaşılamayacak kadar pahalı hale getirebilir. 1997’de yapılan bir araştırmaya göre, Philadelphia’daki trans kadınların yaklaşık üçte ikisi hormonları sokaktan temin ediyor. Denetime tabi sağlık hizmetlerine erişimin olmayışı, ciddi karaciğer hasarı da dahil

olmak üzere birçok olumsuz sonuç doğurabiliyor. Birçok kadın, sokaktan edindikleri hormon iğnelerini paylaşarak HIV ile enfekte oldular.

Pek çok trans, temel tıbbi bakıma erişim talebiyle sağlık sigortası şirketlerini zorlamaktan bahsetmeye başladı. Bu elbette kolay olmayacak. Sağlık sigortası şirketleri inanılmaz derecede güçlüler; her biri devasa, büyük kâr getiren kurumlar. Philadelphia şehir merkezindeki üçüncü büyük gökdelenin tamamı, sağlık sigortası şirketi olan Independence Blue Cross'un ofisine ayrılmış durumda. Bu da onları şehirdeki birincil işverenlerden biri yapıyor. Şirketin yıllık raporlarına göre, 2002 yılı itibarıyla bu bölgedeki yaklaşık dört milyon insana sağlık sigortası temin ediyorlar ve yaklaşık 120 milyon ABD doları net gelire sahipler.

Philly'de³ trans bir kadın, özel sağlık sigortası satın aldığı Keystone Mercy şirketinin hormonlarını ödemesini sağladı. Bunu da hormonların temel bir tıbbi tedavi ürünü olduğunu ve sigorta şirketinin Pennsylvania eyaletinin kanunlarına göre bütün temel tıbbi tedavileri karşılamakla yükümlü olduğunu savunarak yaptı. Oldukça heyecan verici ve olumlu bir gelişme. Şüphesiz, önümüzdeki yıllarda bu savunmayı kullanarak örgütlenmeye devam edeceğiz.

Bütün bu sağlık sigortası şirketleri, hangi tıbbi tedavilerin sigorta kapsamına alınıp hangilerinin alınmayacağını belirliyor. Trans kişilerin temel tıbbi ihtiyaçları açıkça, sistematik olarak ve kasıtlı bir biçimde sağlık sigortalarının kapsamı dışında tutuluyor. Bu durum, tıp endüstrisinin genel transfobisini yansıttığı gibi aynı zamanda bu transfobiyi yeniden üretiyor. Sağlık sigortalarının translara yönelik tıbbi tedavileri kapsamaması, trans kişilerin bu hizmetlere erişimini büyük ölçüde engelliyor. Bu aynı zamanda doktorların ve ilaç şirketlerinin transların ihtiyaçlarını ciddiye almamalarına neden oluyor.

Sigortaların bu tedavileri kapsamaması, en nihayetinde, transların bedenlerinin ve ihtiyaçlarının çok da önemli olmadığını varsayan kurumsallaşmış algıyı körüklüyor. Bu tedavilerin sigorta planlarına dahil edilmemesi, transların sokakta sıklıkla karşı karşıya kaldığı acımasız şiddetin (bedenlerimizin hakir görülerek değersizleştirilmesinin) bürokratik bir dille ifadesidir.

Sağlık sigortası şirketleri bu kapsam dışında bırakmaya akılcı bir açıklama sunma ihtiyacı bile hissetmiyorlar. Trans sağlık hizmetleri etrafında örgütlenen siyasi hareketler henüz bu şirketlerle başarılı bir şekilde mücadele edecek, hatta onların bizi fark etmesini sağlayacak kadar büyük değiller.

Bu şirketler, translara yönelik temel tıbbi tedavileri karşılamayı reddetmelerini meşrulaştırmaya çalıştıklarında tekrar tekrar şunu öne sürüyorlar: ABD Gıda ve İlaç Dairesi (FDA), cinsiyet uyum sürecinde kullanılmak üzere herhangi bir ilaca onay vermedi. Ancak federal hükümet, kişinin vücudundaki cinsiyetlendirilmiş özellikleri değiştirmek amacıyla hormon kullanımını denetlemez,

düzenlemez, onaylamaz veya kabul etmez. Sanıyorum ki FDA, transların var olduğunu bile asla kabul etmedi.

Hormon tedavim için kullandığım Finasteride ve Delestrogen ilaçlarımla birlikte, pek çok ilaçta olduğu gibi, doğru kullanım ve olası yan etkileri açıklayan, itinayla katlanmış minik sayfalar da geldi. Bu metinler, FDA tarafından dikkatli bir şekilde düzenleniyorlar. Bu uzun metinlerin hiçbir yerinde benden bahsedilmiyor. Bu ilaçların trans kişiler tarafından kullanılma şekillerini hiçbir zaman anlatmıyorlar, bazı bedenler tarafından kullanıldıklarında ortaya çıkan dönüştürücü etkilerini dile getirmiyorlar, hatta elli yaşın altındaki birinin bu ilaçları almak için bir nedeni olacağını asla kabul etmiyorlar. Benzer şekilde, bu ilaçların reklamlarında asla bana yer verilmiyor. Kapsamlı internet sitelerinde veya ara sıra yayımlanan dergi reklamlarında trans bedenlerin izlerine rastlanmıyor. Tüketim kapitalizminin geniş, hızla yayılan dünyasında, ilaçlar söz konusu olduğunda translar bu hizmetlere yönelik pazar kitesini oluşturmuyorlar.

Sağlık sigortası şirketim için görünmezim, FDA için görünmezim, ilaç sektörü için görünmezim. Bu görünmezlik, bu kurumların transfobilerini ve trans bedenlere duydukları nefreti ifade etme şekli. Biz görünmüyoruz. Bazıları için, kurumlar tarafından bu kabul edilmeme hali korkunç sonuçlar doğuruyor. Ücretli işlerden halihazırda dışlanmış olan Philadelphia'daki pek çok fakir trans kadın, hormonlarının masrafını karşılamak için seks işçiliğine yöneliyor. Yoksulluk, polislin kötü muamelesi ve HIV, şehirdeki trans kadınların hayatlarına ciddi zarar veriyor. Bedenlerimizi değiştiren translar olarak, bu şirketlerin ilaçlarını onaylanmamış ve dile getirilmemiş amaçlar için, yani bedenlerimizin cinsiyete dayalı yeniden inşası için kullanıyoruz. Bu durumun faturasını ödüyor, sonuçlarıyla yaşamak zorunda kalıyoruz. Yine de benim için hormon almayı seçmek şimdiye kadar verdiğim en iyi karardı.

Bu ilaçlar, translar tarafından kullanılmak için değil, başka amaçlarla piyasadalar. Eğer ben bu ilaçları hatalı bir biçimde ve yetkim olmadan kullanıyorsam, bu durumda diğerleri tamamen onay almış kullanıcı oluyorlar. Diğer insanların bedenleri, biyomedikal araştırma ve sağlık sektörünün bir parçası olarak ciddiye alınmıyor. Bu ilaçlar onlar için piyasada dolaşmıyor. Aldığım iki ilaç da, sanayileşmiş toplumlarda nüfusun yoğunlaştığı yaş aralığı olarak kabul gören ellili ve altmışlı yaşlardaki insanların tıbbi sorunlarını tedavi etmek için geliştirildi.

Östrojenle ilgili çoğu hormon gibi Delestrogen de menopoza semptomlarını iyileştirmek için geliştirildi. *Baby boomer*⁴ kuşağına mensup olan ve trans olmayan kadınlar vücutlarının önemli bir değişimden geçtiği yaşlara eriştiler ve genel endokrin sistemleri artık eskisi kadar östrojen üretmiyor. Azalan bu hormon seviyeleri, sıcak basması, kemiklerde kalsiyum eksikliği ve güç kaybı, göğüslerde sarkma, vajinal kuruluk ve vücut yağının göbekte toplanması gibi pek çok

rahatsız edici ve nahoş durumu da beraberinde getiriyor. Sanayileşmiş ülkelerde kırklı, ellili ve altmışlı yaşlarda pek çok kadın bulunuyor. Sağlık hizmetlerine erişebilmeleri sayesinde bu kadınlar artık uzun yaşadıkları için menopoz semptomları üzerine eğilmek önemli bir sektör haline gelmiş durumda. Östrojenle ilgili hormonal tedavilere yönelik talep çok yoğun ve bu tedaviler ilaç şirketleri için en hızlı büyüme fırsatlarından birini oluşturuyor. Kadınlar, menopoz semptomlarını durdurmaya oldukça hevesliler ve bu nedenle hem kendileri hem de sağlık sigortası şirketleri bu hizmetleri satın almaktan ya da karşılamaktan memnunar.

Proscar da trans olmayan erkekler arasında yaşlanmanın zorlu etkileriyle mücadele etmek için benzer bir şekilde kullanılıyor. Trans olmayan kadınların hormonal sistemleri kadar çetrefilli olmasa da *boomer* kuşağındaki birçok yaşlı erkek de değişen hormon seviyeleri nedeniyle benzer süreçlerden geçiyor. Yüksek testosteron seviyeleri, yaşlanan vücutlarda bir dizi etkiye neden olabilir. Proscar, hiperplazi olarak bilinen prostat büyümesiyle ilgili rahatsızlığın tedavisinde kullanılmak üzere piyasada olan bir ilaç. Vücutta testosteron üretimini ve dolaşımını azaltarak bu rahatsızlığı tedavi ediyor. Finasteride adlı ilacın beş miligramlık bir formu.

Finasteride'in iki miligramlık formu, Propecia adı altında satılmakta. Herhangi bir internet tarayıcısında Propecia'yı arattığınızda karşınıza yüzlerce sayfa çıkacaktır. Propecia kozmetik bir ilaç ve birçok sağlık sigortası Finasteride'in iki miligramlık şeklinin kullanımını kapsamıyor. Trans olmayan pek çok yaşlı erkek, Propecia'yı en iyi ücretten satın almak için benim gibi internette arama yapıyor. Bu internet sitelerinin hiçbiri translardan bahsetmese de hepsi altmışlı yaşlarındaki sayısız erkeğin saçlı fotoğraflarını gururla sergiliyor. Bu erkekler, çokuluslu ilaç sektörünün memnun etmeye istekli olduğu, idealize edilmiş ve doğru addedilen bedenler. İki ilacı da cebimden ödediğim için, en uygun ücretli olanları bulmak için oldukça zaman harcıyorum. Şimdiye kadar bulduğum en iyi fiyatlar Kanada ve Meksika'da. Umuyorum ki çoğumuz Kuzey Amerika Serbest Ticaret Anlaşması'yla (NAFTA) Amerika Serbest Ticaret Bölgesi Anlaşması'nın (FTAA) kabul edilme sürecindeki devasa siyasi savaşları biraz da olsa hatırlıyoruz. NAFTA, Kanada'yla Meksika'yı, ABD'nin ve ulusötesi sermayenin neredeyse ekonomik sömürgesi olarak belirlemişti. Daha ucuz üretim maliyetleri elde etmek için imalat operasyonlarını Meksika'ya taşıyan şirketlerin önünü açtı. NAFTA aynı zamanda Kanada'daki madencilik, petrol sondajı ve tomrukçuluk gibi alanlardaki muazzam kaynaklara el koymayı kolaylaştırdı. Daha uygun fiyatlı ilaçlar satın alabiliyor olmamın arkasında uzun zamandır devam eden bu baskıcı ve yeni sömürgeci ekonomik istismarlar yatıyor. Meksika'da ilaç üretiminde çalışan işçiler, ABD'deki meslektaşlarına kıyasla çok daha düşük ücretlerle çalışıyorlar, bu da Meksika'daki ilaçların çok daha ucuz olmasına neden oluyor. Sömürgeci kapitalizm Meksika'yı kronik gelişmemiş ülke olmaya, yaygın yoksullukla mücadeleye mahkûm etti. Bütün bunlar bağımsız işçi hareketlerinin

bastırılmasıyla da birleştiğinde Meksika'yı imalat sektöründeki çıkar grupları için cazip bir yer kılıyor.

Kanada da ilaç satın alma konusunda Amerikalılar için benzer çekicilikte bir seçenek sunuyor. ABD-Kanada ekonomik ilişkilerinin genel olarak adaletsizliğe ve sömürüye dayanması, ABD dolarını avantajlı kılan bir döviz kuru ortaya çıkararak ilaç ücretlerinin Amerikalı tüketiciler için daha ucuza gelmesini sağlıyor. Ayrıca, Kanada'da ilaç maliyetlerinin sıkı bir şekilde düzenlenmesi, var olan fiyat sınırlandırmaları ve tüketiciye yönelik ilaç reklamlarının yasak olması, ilaç maliyetlerini önemli ölçüde düşürüyor. ABD'li bir tüketici olarak, dünyadaki farklı kurumsal düzenlemelerden doğrudan doğruya fayda sağlıyorum. Meksika'daki daha az denetime tabi olan ekonomik yapılanma daha ucuz ürünlerin ortaya çıkmasına neden olurken, Kanada'daki ilaçları daha erişilebilir kılan ekonominin çok fazla denetime tabi olması. Her iki durumda da sayıca az ama yeni sömürgeci dünya düzeni içerisinde oldukça imtiyazlı bir konumda bulunan ABD'li orta sınıf tüketiciler doğrudan fayda sağlıyor.

Kullandığım Proscar, Merck & Co şirketi tarafından üretiliyor. Büyük bir ulusötesi ilaç firması olan Merck'in genel merkezi ABD'nin New Jersey eyaletinde bulunuyor. Ama ülke genelinde biyomedikal araştırma ve geliştirmeye önemli ölçüde katkıda bulunarak Kanada'daki operasyonlarını da sürdürüyorlar. Şirket olarak, New York Borsası'nda işlem görüyorlar ve yaklaşık 120 milyon dolarlık mevcut piyasa değerine sahipler. Bunun ne anlama geldiğinden tam olarak emin değilim ama sanıyorum ki şirketin ederiyle ilgili. Şirketin internet sitesine göre, son beş yıldaki kârları 51 milyonun üzerinde. Merck, altı HIV antiretroviral ilaç⁵ üreticisinden biri.

Delestrogen'im da başlıca HIV antiretroviral üreticilerinden olan Bristol Meyers Squibb (BMS) şirketi tarafından imal ediliyor. Her ne kadar ilaç BMS'nin yan kuruluşu olan bir firma tarafından geliştirip patentlenmiş ve imal edilmeye devam edilmiş olsa da şirket ilacın patent haklarını 2001 yılında King Pharmaceuticals'a sattı. Delestrogen, King'in yan kuruluşu olan Monarch Pharmaceuticals tarafından pazarlanıyor. İsimler, şirketlerin hâkimiyetindeki, giderek feodal dönemin bir tür yeni gözden geçirilmiş haline benzeyen dünyamıza bir anlamda uygun görünüyor. Genel merkezi Tennessee eyaletindeki Bristol şehrinde bulunan King, daha az bilinen ancak hızla yükselmekte olan, son derece kârlı bir ilaç şirketi. 2001 yılında, aralarında Delestrogen de olmak üzere dört ilacın haklarını satın aldılar. O dönemki kurumsal yayınlarında bu satın almayı şirket için büyük bir adım olarak müjdelediler. İlacın hâlâ BMS'nin elinde bulunduğu bir önceki yıl, Delestrogen'in satışları 12 milyon dolara tekabül ediyordu. BMS, Delestrogen için herhangi bir tanıtım yapmamasına rağmen ilacın satışları o yıl içerisinde yüzde altı artmıştı. Şirket, Delestrogen'in ilaç pazarında elde edeceği getirinin yüksek olacağına dair oldukça iyimserdi çünkü bu ilacın piyasada muadili yoktu. Şirket ilacı satın aldığı anda, ilacın 2002 yılındaki potansiyel

gelirinin bir milyar doların biraz üzerinde olacağını öngörüyordu. Ancak King'in Kanada'daki eczanelerle çok da iyi ilişkileri yoktu, Delestrogen de birçok hormon tedavisine kıyasla internette bulunması özellikle zor bir ilaçtı. Bu şirketlerin internet sitelerinde bu bilgilerin hiçbirine ulaşmak mümkün değil.

Bağışıklık Savaşları

İlaç şirketleri, küresel ekonominin önemli birer oyuncularını. HIV ilaçları üreten altı büyük şirketin tümü borsada başarılı olmuş, Fortune 500 listesine girmiş şirketler. Uluslararası ticaret hukukunu, dünya çapında halk sağlığı sistemlerinin geliştirilmesiyle yönetimini ve tıbbın ekonomi politikasını tanımlamak ve düzenlemek için hep birlikte yoğun bir şekilde örgütlenmiş durumdadır. HIV ilaçları, dünyayı kasıp kavuran beden siyaseti savaşlarının sıfır noktası. Altı büyük ilaç, bu savaşlarda muazzam bir kâr ve güce sahip. Birazdan bahsedeceğim araştırmaların çoğu, Critical Path AIDS [Kritik Yol AIDS] Projesi'nin internet sitesinden alınmış durumda.

AIDS vakaları dünya çapında tahminen kırk milyon civarında. Sanayileşmiş ülkelerde, pek çok insan antiretroviral tedaviye, yani insanların vücutlarındaki HIV enfeksiyonunun dejeneratif ilerlemesini büyük ölçüde yavaşlatan güçlü ilaçlara erişebiliyor. Global Treatment Access [Küresel Tedaviye Erişim] Kampanyası'nı yürütenlere göre, dünya genelinde AIDS ile yaşayan insanların yaklaşık yüzde 95'i uygun fiyatlı ilaçlara erişemiyor. Afrika, Latin Amerika ve Asya'da yaşayan geniş bir nüfusun temel ilaçlara erişimi engelleniyor.

Dünyanın bu bölgelerindeki ülkelerde, düşük maliyetli sağlık hizmetlerine erişim talepleri etrafında örgütlenen, HIV ile yaşayan insanların oluşturduğu önemli hareketler bulunuyor. Bu hareketler, hükümetleri düşük maliyetli, erişilebilir, jenerik HIV ilaçları üretmeye zorluyor. Brezilya, bu tür programları muazzam bir başarıyla uyguluyor. Ancak bu tür programlar, ilaç şirketlerinin elinde bulundurduğu patent önlemlerini ihlal ettiği için uluslararası ticaret hukukuna göre yasadışı sayılıyor.

Bu ulusötesi ilaç şirketleri, düşük maliyetli ilaçların yapımını durdurmak için Dünya Ticaret Örgütü iç şikâyet mekanizmalarına başvurdu. Bu şirketler, dünya çapında milyonlarca insanın sağlık ve bakım hizmetlerine erişimini engellemek için aktif olarak çalışıyorlar. Daha basit ifade etmek gerekirse, ölmekte olan insanlardan kâr elde ediyorlar. İnsanların sağlık ve bakım hizmetlerine ulaşmalarını sağlamak yerine, çokça reklamı yapılan ancak küresel HIV tedavisine anlamsız, yetersiz, âdeta sadaka gibi bir katkıda bulunuyorlar. Bu hareketler ise uygun fiyatlı HIV tedavisine erişimi, uluslararası ticaret düzenlemelerinin yeniden yapılandırılmasını, hükümetlerin kendi toplumlarına sunacakları sağlık hizmetlerini belirleme haklarını ve bu konuda acil bir ihtiyaç olduğunun kabul edilmesini talep etmeye devam ediyorlar.

HIV ilaçları üzerinde devam eden bu savaşlar, ırk ve sınıf iktidarı üzerindeki devasa küresel mücadelelerin de bir parçası. Ulusötesi şirketler, dünya çapındaki ekonomik ve siyasal güçlerini son yirmi yılda önemli ölçüde sağlamlaştırdılar. Yoksul ülkelerde yaşayanların maruz kaldığı ve çok uzun zamandır devam eden sömürgeci istismar, son yıllarda daha da yoğunlaştı. Ulusötesi sermaye, ülkelerin sosyal organizasyonu, hükümet politikası ve ekonomik yönetimi üzerinde dünya çapında belirgin bir etkiye sahip. Hükümetler, sermaye çıkarlarının ve bu sermayenin Uluslararası Para Fonu'ndaki, Dünya Bankası'ndaki ve Dünya Ticaret Örgütü'ndeki temsilcilerinin baskısı ve kontrolü nedeniyle, kâr amacına uygun politikalar benimsemek zorunda kalıyor. Büyük endüstrilerin özelleştirilmesi, temel ilaçlar için fahiş patent masraflarının ödenmesi, hapisane-sanayi kompleksinin muazzam bir şekilde genişlemesi, işçi hareketlerinin bastırılması ve endüstrilerin kâr odaklı ihracat etrafında örgütlenmesi gibi politikalar, milyarlarca insanın yaşam standardını çarpıcı biçimde kötüleştirdi. Dünyanın dört bir yanındaki beyaz olmayan yoksullara karşı başlatılan bu ekonomik savaş insanların yetersiz beslenmeden, hastalıklardan ve savaştan ölmeleri nedeniyle çoktan yüz milyonlarca hayata mal oldu.

AIDS tedavisi Philadelphia'da büyük bir endüstri. Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezi'ne (CDC) göre Philly'de yaklaşık 21.000 AIDS vakası bulunuyor, bilinmeyen sayıda insan da HIV'le yaşıyor. HIV tedavisi için, şehirde HIV ile yaşayan çoğu insanı kapsayan büyük federal program yardımları tahsis ediliyor. Antiretroviral ilaçların önemli bir üreticisi olan GlaxoSmithKline, şehir merkezindeki büyük bir binada bulunuyor ve genel merkezi şehrin göbeğinde bulunan büyük şirketlerden biri. Eski basketbol yıldızı Calvin "Magic" Johnson, şirketin ana reklam sözcüsü olarak görev yapıyor. Johnson'un yüzü Philadelphia'nın en yoksul mahallelerindeki reklam panolarının yanı sıra kurumsal R&B radyosunun, Grand Theft Auto'nun, Vice City video oyununun ve alkollü içecek reklamlarının üzerini de kaplıyor. Glaxo'nun 2002 yılındaki küresel satışları 31 milyon doları aştı. Ben de Philadelphia'daki HIV vakalarına bakan, insanların çok karmaşık bakım ve hizmetleri içeren tedavilere erişmelerine yardımcı olmakla görevli yüzlerce sosyal hizmet çalışanından biriyim.

Philadelphia aynı zamanda AIDS aktivizmi ve savunuculuğu için de önemli bir şehir. ACT-UP Philadelphia, uygun fiyatlı HIV tedavisine erişim için örgütlü mücadele veren uluslararası hareketlerin ABD'deki en önemli bileşenlerinden biri. ACT-UP Philly, dünya çapındaki en güçlü, en militan ve en iyi örgütlenmiş AIDS eylem gruplarından da biri. ACT-UP ve diğer Philly AIDS aktivizm grupları hem şehir siyaseti hem de küresel siyaset üzerinde önemli bir etkiye sahip. Hapishanelerle az gelişmiş ülkelerdeki HIV pozitif yoksullara yönelik sağlık hizmetleri etrafında örgütlenen Philly AIDS savunuculuk grupları, HIV bakımındaki küresel ırk ve sınıf politikalarına yönelik çok katmanlı bir analiz sunuyor.

Translar, HIV/AIDS örgütlenmesiyle yoğun bir şekilde ilgileniyorlar. Philadelphia'da birçok trans, HIV sosyal hizmetlerine ve savunuculuğuna aktif olarak katılıyor. Cinsiyet çeşitliliğine sahip kişiler HIV farkındalığını artırmada ve herkes için sağlık hizmeti talep edecek hareketler oluşturmada uluslararası düzlemde de önemli bir rol oynuyorlar. Translar, özellikle trans kadınlar arasında HIV enfeksiyonu oranı oldukça yüksek. Ayrıca, HIV ilaçlarına erişim konusunda karşılaşılan sorunlar, translar olarak sağlığımız, vücudumuz ve hayatta kalmamız adına tıp endüstrisinden talep ettiğimiz hormonlara erişim hakkımızla derinlemesine bağlantılı.

Uyuşturucu Savaşında İğneler

Hormonlarımı Terumo Mediat Şirketi tarafından üretilen yirmi bir boyutunda, üç santimetreküplük bir şırıngayla enjekte ediyorum. Bu iğneleri, düzenli aralıklarla gönüllü olduğum yerel bir iğne değişim programından⁶ alıyorum. Şırıngalar için sırada beklerken kendimi eroin, kokain, amfetamin ve damardan alınan diğer maddeleri kullanan insanların yanında buluyorum.

Bulduğum bölgede iğne bulmak oldukça zor. Pennsylvania'yla New Jersey'de bulunan pek çok yerde reçetesiz iğne bulundurmamak suç kabul ediliyor. Philadelphia'da herhangi bir iğne değişim programının yasal olarak işlemesi yalnızca belediye başkanı emriyle oluyor.

Temiz iğnelere erişimde karşılaşılan zorluklar ciddi sonuçlar doğuruyor. Enjekte edilebilir uyuşturucu kullanan kişiler son derece yüksek hepatit C ve HIV oranlarıyla karşı karşıya. Aynı iğneyi iki kez kullananlar viral enfeksiyonların yanı sıra bakteriyel enfeksiyon riski altında. Temiz iğnelere erişim eksikliği, enjekte edilebilir uyuşturucu kullanıcıları için hayati tehlike oluşturan, oldukça büyük bir sağlık sorunu. İğne değişim programlarının viral enfeksiyon oranlarıyla ölüm oranlarını büyük ölçüde azalttığı, kullanıcıların sağlığını iyileştirdiği kapsamlı çalışmalar tarafından ortaya konmuş durumda.

Temiz iğneye erişimdeki zorluk, elbette uyuşturucu savaşı dediğimiz şeyin bir parçası. Son yirmi beş yılda ABD, uyuşturucu kullanımının kitlesel olarak suç sayılmasına yönelik bir politika benimsedi. Kentteki işçi sınıfı mahallelerinde işgalci ordu görevi görmeleri için polis kuvvetlerinin giderek militerleştirilmesi, hapishanelerin oldukça kazançlı birer sanayiye dönüştürülmesi ve cezalandırma standartlarının değiştirilmesi nedeniyle şu anda ABD'de iki milyondan fazla insan hapiste. Bu rakam sanayileşmiş ülkeler arasındaki en yüksek oran ve beyaz olmayan fakir topluluklarda büyük acıların yaşanmasına sebep oluyor. Hapishaneler ve polis işgali, ailelerle insanların hayatlarını mahvediyor; toplulukları hem siyasi hem de ekonomik kendi kaderini tayin etme hakkından mahrum bırakıyor.

Bu hem ırkçı hem de sınıfçı devlet şiddeti, uyuşturucu kullanıcılarına yöneltilmiş durumda. Temel sosyal hizmetlere, sağlık hizmetlerine, barınmaya veya istihdama yasal erişim izni verilmeyen aktif uyuşturucu kullanıcıları, ABD toplumunun en yoğun şekilde marjinalleştirilmiş kesimleri arasında. ABD'nin uyuşturucu kullanıcılarına yönelik politikaları, sadece onları öldürme stratejisi olarak işlev görüyor; insanların yaşamlarını ve bedenlerini değersizden de değersiz hale getiriyor. İyi bir iğne değişimi programı gibi, aktif uyuşturucu kullanıcılarına yönelik geliştirilen insancıl, etkili ve saygılı hizmetler suç kabul ediliyor veya bu hizmetlerin fonlara erişimi engelleniyor.

Kâbus gibi bu siyasi manzaranın ortasında, bazı insanlar hem uyuşturucu kullanıcılarının hakları etrafında hem de hapisane sistemine karşı örgütleniyor. Aktif uyuşturucu kullanıcıları, sosyal hizmetlerdeki ilerici akımlarla ittifak halinde, hapsedmeye ve suçlulaştırmaya karşı bir araya geliyor, yeterli sağlık bakımı, barınma ve diğer temel ihtiyaçlar lehine örgütleniyor. Bu hareketler genellikle “zarar azaltma” hareketleri olarak adlandırılıyor. “Zarar azaltma” terimi, kişiye saygı duyan, onun kendi kaderini tayin hakkını önemseyen, acısını olabildiğince azaltmanın gerekliliğine inanan sosyal hizmet yöntemlerine atıfta bulunmak için geliştirilmiş bir ifade. New York’la San Francisco’daki Zarar Azaltma Koalisyonu⁷ bu tür birçok kuruluşu bir araya getiriyor. Translar hem aktif yasadışı uyuşturucu kullanıcıları hem de hizmetlerden faydalananlar olarak, bu çalışmaya hem dahil oldular hem de bundan yararlandılar.

Uyuşturucu kullananların deneyimlerine saygılı oldukları tam olarak söylenemese de çok çeşitli ırkçılık karşıtı, işçi sınıftan oluşan, anti-kapitalist veya anti-empyrialist örgütler, toplu hapsedmeye ve hapisane-sanayi kompleksine meydan okumak için bir hareket inşa ettiler. Hapishanelere Yönelik Aktivist Kaynak Merkezi, bu tür birçok örgütü listeleyen mükemmel bir internet sitesi sunuyor.⁸

Zarar azaltma metodu, bir trans aktivist olarak bana ilham veriyor. Zarar azaltma hakkında bilgi edinmek, insanların temel ihtiyaçlarını karşılamaya dair yolların herhangi bir sosyal kurtuluş projesiyle bağlantılı olabileceğine dair farkındalığımı geliştirdi. Zarar azaltmaya dair fikirleri okurken, sağlık hizmetleriyle sosyal hizmetlere erişimde kişisel kendi kaderini tayin hakkıyla ilgili pek çok şeyle karşılaştım. Kendi kaderini tayin hakkı, pek çok uyuşturucu kullanıcısıyla trans kişiden adaletsizce sakınılan temel bir hak. Kurtuluş mücadelesine katılan transların, hapishanelere karşı örgütlenen ve uyuşturucu kullanıcılarının haklarını savunan sosyal hareketlerden öğrenecekleri çok şey var. İlaç ya da uyuşturucu kullansak da kullanmasak da uyuşturucuya karşı verilen savaşa son vermek translar olarak bizi de oldukça ilgilendiriyor.

Sermaye Akımları, Beden Akımları

HIV, trans sağlığı ve uyuşturucu kullanımı üzerindeki bütün bu savaşlar milyonlarca insanın hayatını tehlikeye atacak kadar gerçek. Eski direniş hareketleri çözülüp yeni tahakküm biçimleri yerleşik otoritelerini derinleştirdikçe, siyaset dünya çapında hızla değişiyor. Sermaye, dünya genelinde gittikçe daha hızlı dolaşırken sağlık hizmetlerine erişim oldukça sınırlı ve sıkı sıkıya kontrol altına alınmış durumda. Vücudumuz üzerindeki sağlık savaşları, bugün dünyanın en önemli siyasi savaşları arasında. Sağlık hizmetleri, günlük yaşamlarımızda ırk ve sınıf egemenliğinin ne anlama geldiğini tanımlayan ve dönüştüren önemli bir alan. Üç akım katmanı bir araya geldiği için bu kavga çok derin, çok gerçek, çok önemli: 1. Kendi vücudumuzdaki T hücreleri ve hormonlar, virüsler ve antiviraller, metadon ve eroin akımları; 2. topluluklarımız aracılığıyla kendimiz, ailelerimiz ve yaşamlarımızın akımı ve 3. dünya çapında sermaye ve kurumsal güç akımları.

Bütün insanlık daimî bir şekilde beden, sosyal toplulukların ve ulusötesi kapitalizmin bu çoklu, iç içe geçmiş sisteminde yaşıyor. Trans kişiler, HIV ile yaşayanlar ve aktif uyuşturucu kullanıcıları için bu durum çok daha net. Bu içgörüler, birden çok mücadele ve iktidar tarzı üzerinde düşünme ihtiyacı, nihayetinde herkesi ilgilendiriyor.

Burada kullandığım dilin bir kısmını ve çeşitli güç akımları arasındaki derin bağlantı hakkındaki düşüncelerimin büyük bir kesimini Felix Guattari ve Gilles Deleuze'ün fevkalade yazılarından alıyorum. Bu yazarlar, *Kapitalizm ve Şizofreni* başlıklı iki ciltlik bir kitap serisi kaleme almışlardı. Her iki cildi de asi, çetrefilli kitaplar okumayı seven ve ulusötesi kapitalizmi tartışmak isteyenlere şiddetle tavsiye ediyorum.

Kendime Delestrogen enjeksiyonu yaptığımda, kendimi hem küresel güç akımlarının içine yerleştiriyorum hem de oraya yerleştirilmiş buluyorum. Bu ilaçların nasıl ve kim tarafından üretildiğine dair karmaşık politik, ekonomik ve sosyal tarihe bağlıyım. Kahverengi bir zarf içinde hormonları kapıma getiren, bu şirketlerin işlemesine izin veren uluslararası ticaret sistemlerine bağlıyım. Vücudumu görünmez kılan, birçok kişinin ilaç almasını imkânsız kılan şiddet sistemleriyle yüz yüze geliyorum. Hormon olarak, hepimizin çeşitli yollarla yaptığı neyse onu yapıyorum: Ulusötesi sermaye sistemine dahil oluyorum. Bu sistemler tümüyle ırkçı, sınıfçı, cinsiyetçi, homofobik ve transfobik sistemler. Transların, HIV ile yaşayanların ve uyuşturucu kullanıcılarının bedenlerine yöneltilen nefret, bu sistemlerin kurucu ögesi. Yine de hepimiz bu sistemlere derinden muhtacız. Kelimenin tam anlamıyla, bizi hayatta tutmaları için onlara ihtiyacımız var.

Trans Bedenler, Siborg Bedenler

Pek çokları gibi, şirketler tarafından üretilen bu ilaçları amaçlarına aykırı bir şekilde kullanıyorum. Brezilyalı bir demiryolu işçisinin antiretrovirallerini uluslararası patent yasasını ihlal eden bir sağlık kliniğinden alması veya Güney Philly'deki yaşlı bir kadının opioidlerle bağlı hayatına devam etmek için kullandığı metadon miktarını kontrollü ve idareli bir biçimde ayarlaması gibi, benim hayatta kalmam da, arızalı bir şekilde, birbirine iliştilmiş küresel kapitalizme bağlı. Bütün bu süreçte, tıbbi sistemin ürünlerini amaçlarımıza hizmet etmeleri için bozuyor, ürünlerin kullanımını değiştiriyor ve onları yeniden tanımlıyoruz. Şirketler hayatta kalmamıza saygı duymuyor, ihtiyaçlarımızı ciddiye almıyorlar. İhtiyaçlarımızı tecrit olmuş bir şekilde, saflıkla, veya reddederek değil, kurumlara karşı gelip bakıma erişerek ve onu yeniden tanımlayarak karşılamalıyız.

Bedenimizin siyaseti (translar olarak, uyuşturucu kullanıcıları olarak, HIV ile yaşayan insanlar olarak) çeşitli çelişkileri kapsamlı bir şekilde kavramamızı gerektiriyor. Bizi ezen sistemlere bağımlıyız. Değişim için talepte bulunuyor, sermayenin reddini hayatta kalabilmekle uyumlu hale getiriyoruz. Akımlarda yaşıyoruz, akımlarda acı çekiyoruz, akımlarda yeni bir dünya hayal ediyoruz.

İktidar ve siyaset üzerine olan pek çok teori, böylesi bir bedensel hayatta kalma mücadelesini anlamak için bize olanak sunmaz. Oregon'da eski ormanları savunmak için doğrudan eylemi kullanan radikal çevre hareketlerinde çalışarak büyüdüm. Oradaki aktivistlerin çoğunun anti-kapitalist analizi, pirüpak olmaya fanatik bir şekilde bağlı kalmaya ve herhangi bir şirket yönetimine katılmayı veya şirketlerle suç ortağı olmayı tamamen reddetmeye dayanıyordu. Veganlık, kendin yap *punk* ahlakı, doğal ve yerel ürünleri satın alma, lezbiyen-feminist ayrılıkçılık, toprağa dönüşte kendi kendini sürdüren tarım ve özellikle eko-primitivizm ve Eugene, Oregon çevresinde yaygın olan diğer hareketler sık sık, çeşitli düzeylerde, küresel kapitalizme katılmama taahhüdü ve idealize edilmiş, belirli bir pirüpaklık nosyonu üzerine inşa edilmiş durumda. Şimdiye kadar, hayvan hakları örgütlenmesinde çalışan AIDS inkârcılarından Philadelphia'daki MOVE ailesine⁹, tıbbileştirilmiş beden değiştirmeye yönelik *genderqueer* itirazlardan okulu bırakan gezginleri yücelten ve CrimethInc olarak bilinen anarşist yazı ağına kadar birçok siyasal alanda benzer bir durumla karşılaştım.

Elbette bu hareketler bünyesinde takdire şayan ve harika olan pek çok şey de var. Tüketimciliğe ve kapitalizme nasıl dahil olduğumun bilincinde olmak, bunları sınırlandırmak ve yeniden tanımlamak noktasında bu hareketlerden politik, manevi ve çevreci değerler edinmeye devam ediyorum. Kolektif bir anarşist evde yaşamak, vegan beslenmek, ulaşım aracı olarak bisiklet

kullanmak ve kıyafetlerimi ikinci el mağazalardan temin etmek de dahil olmak üzere hayatımın büyük bir kısmı, birçok çevre hareketiyle paylaştığım değerlere dayanıyor.

Aynı zamanda, belirli yönlerden ele alındığında, bu hareketler korkunç derecede yetersiz, iğrenç bir şekilde yararsız veya translar, HIV ile yaşayanlar ve uyuşturucu kullanıcıları için düpedüz baskıcı olabiliyor.

Hayatta kalmanız büyük ölçüde küresel ilaç endüstrilerine erişime bağlıysa, pirüpaklık ve dahil olmama politikası sizi o kadar da ileri götürmez. Kanada'dan sipariş ettiğim hormonlar olmasaydı şimdiye kadar hayatıma son vermiş olabilirdim. HIV pozitif danışanlarımın çoğu, San Francisco'daki AIDS inkârcıları arasında popüler olan, herhangi bir ilaç içermeyen, detaylı çığ gıda tedavilerini karşılayamasalardı çoktan ölmüş olurlardı. Benzer şekilde, endüstriyel baskı sistemlerine tamamen karşı koyan herhangi bir kaba ve ikili siyaset, bu yapılarla gerçekte sahip olduğum birçok katılım, direniş, suç ortaklığı ve meydan okuma ilişkilerini anlamama yardımcı olmuyor.

Kapitalist tahakkümü yücelten ideolojik tribün liderleri sık sık bu pirüpaklık ve dahil olmama söylemlerine karşıt söylemler üretiyor. Her büyük ABD gazetesi, her başkan ve senatör, her kurumsal ticaret dergisi, kapitalizmin insan ıstırabını yönetmek ve durdurmak için en iyi yol olduğu şeklindeki saçma fikri agresif bir şekilde ileri sürüyor. Devlet gücünün ve kurumsal tiranlığın bir şekilde düzgün bir dünya yaratacağına inanmak, bilim, teknoloji ve endüstriyel üretime dair popüler söylemler üzerinde büyük bir etkiye sahip. Bu tür kapitalizm yanlısı bakış açılarının bana hiçbir faydası yok.

Bunun yerine, bedenim ve kapitalizm arasındaki ilişki üzerine kaleme aldığım bu yazıda başka düşünme yollarının izini sürmeye çalıştım. Her adımda, katılımımı ve suç ortaklığımı aynı anda tanımaya, direniş ve kurtuluş olasılıklarının izini sürmeye çalıştım. Bu ilişkilerin karmaşıklığını tanımlamaya çalışırken, Donna Haraway'ın "Siborg Manifestosu: Yirminci Yüzyılın Sonlarında Bilim, Teknoloji ve Sosyalist-Feminizm" adlı makalesinden ilham aldım. Kesinlikle olağanüstü olan bu metin, bilimi ya kapitalist gelişmenin harika bir aracı ya da ataerkinin kötü bir felaketi olarak nitelendiren kutuplaşmış tartışmaları zekice tersyüz ediyor. Bunun yerine, Haraway siborg olarak adlandırdığı bir figürden bahsediyor. Siborg, kapitalizmin, doğanın ve teknobilimin ataerkil âlemlerinin gayrimeşru çocuğu. Siborg, bu âlemlerin komuta, kontrol ve iletişim yapılarını yeniden üretmek yerine tahakküme kökten meydan okuyabilir, onu baltalayabilir ve ona direnebilir. Siborg yeni bir vizyondur. Feminist bilincin, teknoloji ve bilimle ilişki kurmanın radikal bir yoludur. Siborg asla pirüpak, asla altüst ettiği sistemlerden bağımsız, asla kapitalist teknobilim ve ataerkillikten önceki veya sonraki bir alana ait değildir. Ama siborg aynı zamanda

devrimcidir; onu doğuran baskıcı sistemleri yeniden işleyen, yeniden yönlendiren ve yeniden yapılandıran etkili, güçlü, bilinçli bir varlıktır.

Feminist siborg vizyonu, kendi bedenimi anlamamda, transların özgürlüğü için mücadele etmemde bana çok faydalı ve ilham verici oldu. Siborg gibi, biz de biyomedikal endüstrilerin hem suç ortağıyız hem de onlarla mücadeleye giriyoruz. Teknolojinin, ameliyatın ve ilaçların yardımıyla vücudumuzu büyük ölçüde yeniden inşa ediyoruz. Bunu da kendi koşullarımızla yapıyoruz, kendimizi sağlığınıza ve iyi olma haline adanmış durumdayız, kendi özgürlüğümüz için çabalyoruz. Doktorların aldatmacalarından veya eko-primitivizmin kaba kaçışlarından uzak, her zaman altüst ettiğimiz sistemlerin ortasında yaşıyoruz. Translar, Haraway'ın doğru bir şekilde ve zekice, muazzam derecede güçlü bir direniş ve hareket alanı olarak tanımladığı teknolojinin, bilimin, doğanın ve sermayenin bu melez ucunda yaşıyorlar.

Hepimiz muazzam şiddet, baskı ve sömürü yapılarının ortasındayız. Onlardan kolay bir kaçış ya da arada tamamen bir mesafe yok. Bu dünyada, bu zamanda direnme yeteneğimiz, bu sistemlerle aramızda devam eden bağlantılara derinlemesine bağlı. Ama direniyoruz. Hepimiz, her gün, pek çok yönden, kurtuluş, şifa ve saygı içeren yeni bir dünya için mücadele ediyoruz.

Bir Şırınga ve Bir Rüya

İşte hikâyemin beni getirdiği yer burası. Çantamda, 10. Cadde'yle Fairmount arasında bulunan değişim programından edindiğim bir paket yeni, temiz şırınga var. Uzun yıllardır devam eden yakıcı yoksullukla, polis şiddetiyle, kurumsallaşmış ırkçılıkla harap olmuş bir mahallede, arkadaşları olduğunu söylediği bir düzine kişi için bir torba şırınga almaya gelen yaşlı, siyah bir kadınla konuştum. Birkaç dakika içinde işten eve yola çıkacağım, uygun fiyata sipariş ettiğim Progesteron'umu eczaneden alacağım. Burası, büyük ve ücretsiz bir HIV kliniğinin karşısında olduğu için gittiğim bir eczane. Çalışanlar diğer pek çok yere göre daha kibar, hiç kimseye aldıkları ilaçlar nedeniyle zorluk çıkarmıyorlar. Reçeteyle yenilediğim Delestrogen'um bugün belki de Nova Scotia'dan gelmiş olabilir, emin değilim.

Şu anda bulunduğumuz yer işte burası. Yeni bir milenyumun zirvesindeyiz. Burası, yeni bir dünya, farklı bir toplum için kalbimin derinliklerinde özlem duyduğum bir yer. Bütün bu iktidar ile direniş, yatırım ile şiddet akımlarının ortasında kendimizi bulmak için mücadele etmeliyiz. İçer işleyen güzellikte, sevgi, saygı ve haysiyet barındıran yaşamları inşa etmek için savaşmalıyız. Dünyamız, hayatta kalmak için mücadele ettiğimiz, yıllardır süregiden ırkçı ve sınıfçı bir savaşla parçalanmış durumda. Bedenimin ve ilaçların hikâyesi, kalemimin beni sık sık bıraktığı bu yere, çaresizliğin acısıyla, umutla ve arzuyla birlikte getiriyor. Ruhun devrimi ve imparatorluğun alaşağı

edilmesi için duyduğum bir arzuyla. Bu arzuyla da hepimizin içinde bulunan sevginin bizi sıcacık şekilde karşıladığı bir yere.

Kaynakça

Guattari, Felix ve Gilles Deleuze. 2004a. *Anti-Oedipus*, çev. Robert Hurley, Mark Seem, ve Helen R. Lane. Londra: Continuum.

Guattari, Felix ve Gilles Deleuze. 2004b. *A Thousand Plateaus*, çev. Brian Massumi. Londra Continuum.

Haraway, Donna. 1991. "A Cyborg Manifesto: Science, Technology and Socialist-Feminism in the Late Twentieth Century," 149-182. *Simians, Cyborgs, and Women: The Reinvention of Nature*. Londra: Free Association.

¹ Hormon terapisi ya da beden uyum operasyonu gibi tıbbi müdahalelere başvuran ya da bunlara niyet eden kişileri işaret etmek için daha çok tıp camiasında kullanılan bu terim şu anda yaygın olarak kullanılmamaktadır. Metnin orijinalinde bu şekilde geçtiği için çeviride orijinale sadık kaldık. -Ç.N.

² Bu makalenin orijinali için bkz. Michelle O'Brien (2013): "Tracing This Body: Transsexuality, Pharmaceuticals, and Capitalism," ss. 56-65. *Transgender Studies Reader 2*, yay. haz. Susan Stryker ve Aren Z. Aizura. New York, NY: Routledge. Makalenin onayı ve telif hakları için yazara teşekkür ederiz.

³ Philly, Philadelphia için yaygın kullanılan bir kısaltmadır. -Ç.N.

⁴ 1946-1964 yıllarında, ikinci dünya savaşı ile soğuk savaş arasındaki doğum oranının yüksek olduğu dönemde doğmuş olan kuşak. -Ç.N.

⁵ Antiretroviral ilaçlar, HIV/AIDS tedavisinde kullanılan ve virüsleri baskılayan ilaçlardır. -Ç.N.

⁶ İğne değişim programları, enfeksiyonları önlemek için uyuşturucu kullanıcılarına steril ve ücretsiz ya da düşük maliyetli iğne ve şırınga temin etmek ve kullanılmış iğne ve şırıngaları güvenli bir şekilde imha etmek için oluşturulmuş toplum temelli sosyal hizmet programlarıdır. Birçok iğne değişim programı aynı zamanda çeşitli koruyucu sağlık hizmetleri ve madde bağımlılığı tedavi programları da sunmaktadır. -Ç. N.

⁷ Ulusal Zarar Azaltma Koalisyonu'nun İngilizce internet sitesine [bu bağlantıdan](#) ulaşabilirsiniz. -Ç. N.

⁸Hapishanelere Yönelik Aktivist Kaynak Merkezi'nin İngilizce internet sitesine [bu bağlantıdan](#) ulaşabilirsiniz. -Ç. N.

⁹ MOVE, 1972 yılında Philadelphia'da kurulmuş siyasi ve dini bir harekettir. Daha fazla bilgi için hareketin İngilizce [internet sitesini](#) ziyaret edebilirsiniz. -Ç. N.